زیر آسمان فیروزه‌ای

درگذشت خواننده سنتی کرمان

● پژوهشگر موسیقی نواحی از درگذشت یوسف سلیمی به‌عنوان یکی از خوانندگان سنتی جنوب‌کرمان خبر داد. فواد توحیدی، پژوهشگر و مولف موسیقی نواحی به مهر گفت: «یوسف سلیمی از خوانندگان محبوب اشعار سنتی جنوب‌کرمان بود که متاسفانه جمعه، سوم‌بهمن به‌دلیل نارسایی ریوی دار فانی را وداع گفت.» او ادامه داد: «روز سه‌شنبه هفته گذشته بود که حال جسمانی استاد سلیمی وخیم و او به بخش اورژانس بیمارستان امام‌خمینی شهر جیرفت منتقل شد اما متاسفانه کارکنان بیمارستان وی را به بخش سی‌سی‌یو منتقل نکردند و با بیان اینکه تخت خالی برای این هنرمند در این بخش وجود ندارد، او را در همان بخش اورژانس بستری کردند البته با تماس‌هایی که مدیرکل ارشاد جیرفت و مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان با بیمارستان داشتند، مدیریت بیمارستان مجبور شد که استاد را در بخش سی‌سی‌یو بستری کند.»

ادامه از صفحه ۱۲

شلیک چخوفی

۱ـ یا آنکه [به‌جز نظارت و ممیزی، که فعلا پُشت قباله تئاتر است] بالکُل از همه امور مربوط به تئاتر[و باز هم به‌جز آن چندر- غازی که برابر با معاهدات بین‌الدولی**، که ایران هم آنها را امضا کرده، «باید» بپردازد] خودش را کنار بکشد و کار را مانند پیش از سال ۱۳۳۲ به دست مردم، یعنی تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان بسپارد؛ و اگر صاحبان سرمایه، که از دوستداران این هنر شریف هستند، برآن شدند ساختمان تئاتر بسازند، دولت نه‌تنها مانع‌تراشی نکند، بلکه با تصویب لوایح و اعطای اعتبار مالی و... راهگشا باشد. مجموعه تالارهایی که در «انحصار» خود دارد را طی شرایطی معقول و واقعا اجراشدنی، «ملی» اعلام کند و در اختیار موسسات غیردولتی[مثلا خانه تئاتر]، یا نهادهای غیردولتی دیگر [مثلا تعاونی‌های برساخته از میان هنرمندان این حرفه] بگذارد. در این صورت از دو حالت بیرون نخواهد شد: یا آنکه مردم (مصرف‌کننده) با خرید بلیت، نشان خواهند داد که به نهاد و هنری به نام تئاتر نیاز دارند، یا، با عدم‌حمایت، هرچندکه به بهای ورشکستگی عده‌ای ممکن است منجر شود، نشان خواهند داد تئاتر در سبد کالاهای فرهنگی‌شان نیست. بلافاصله بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، روانشاد مصطفی اسکویی به‌جد درخواست می‌کرد که دیگر، حالا که انقلاب شده، تئاتر نباید دولتی بماند اما داستان به همین‌جا پایان نیافت، دیگران که هیچ، حتی هموندان هنری و «غیر»هنری‌اش نیز بر او تاختند. ۲ ـ حالا که دولت‌ها [به هر دلیل]، مایل به اجرای سیاست تئاتر تمام‌قد دولتی هستند؛ حالا که تئاتر تا بُن‌دندان در تمام کلیات و جزییاتش دولتی است؛ حالا که دولت است که باید به آنچه از سوی انتخاب‌کننده نمایشنامه ارایه می‌شود، پاسخ «آری» یا «نه» بدهد؛ حالا که این دستگاه نظارتی، در ازای دریافت تقاضاها رسیدی مکتوب دال بر دریافت امانات هنرمند یا تهیه‌کننده متقاضی نمی‌دهد؛ حال که حتی، دستگاه نظارتی پاسخ آری خود را نه به‌صورت مکتوب و مستند، بلکه با پیغام‌پسغام به گوش متقاضی مجوز می‌رساند؛ حالا که دیرزمانی است، دولت در قامت شورای ارزشیابی پا را از حیطه نظارتفراتر نهاده، به هنرمند دیکته هنری می‌گوید؛ حالا که این، دولت است که می‌خواهد با اعمال برخی رفتارها، تعریف کند که چه کسی این‌کاره است یا نه؛ حالا که دولت است که کم‌کم نحوه چگونه راه‌رفتن روی صحنه را هم به هنرمند نشان می‌دهد: بنابراین از یک دولتی با این ویژگی‌ها که رویکردش به واقعیت تئاتر و نمایش این است، هیچ بهانه‌ای دال بر اینکه مدام بگوید: «دولت، پول ندارد» که ترجمه فارسی‌اش می‌شود: دولت برای تئاتر، پول ندارد. پذیرفتنی، دولت، با چنین رویکردی، باید مثل ریگ پول خرج کند. برای هر پاسخ احتمالی، پاسخی روشن داریم. حالا این وسط ممکن است دولت از این حرف‌ها خوشش نیاید «که حتما هم نمی‌آید»، جلوجلو پیشنهاد می‌کنم آن سالی چهار کاری که بر صحنه می‌برم را بی‌دریغ از من دریغ کنید.

*در اصل، کُلُکُم راع و کُلُکُم مسوول است

**«کنفرانس بین‌دولتی درباره جنبه‌های نهادی، اداری و مالی سیاست‌های فرهنگی» که از ۲۴ آگوست تا دوم‌سپتامبر ۱۹۷۰ در ونیز تشکیل شد، اهمیت آزادی هنرمند را به‌عنوان یک بخش جدانشدنی از حق انسان‌ها برای داشتن فرهنگ تاکید کرد.

در «گزارش عمومی» (پاراگراف‌های ۵۵، ۵۶ و ۵۷) بیان شده: «به آزادی هنرمند باید توجه خاصی مبذول گردد. از این نظر، کنفرانس، این ضرب‌المثل را که «هرکس به نوازنده پول می‌دهد، آهنگ را [هم] انتخاب می‌کند»، رد می‌کند. فصلنامه فرهنگ و زندگی، ۱۵، ص ۱۲۲/ تابستان ۱۳۵۳. از همان منبع نقل‌قولی، بیجا نیست: «به نظر می‌رسد استثمار جدید انسان از انسان [...] به طرزی خطرناک و نزدیک[،] نمایان می‌گردد[:]- استثمار هنرمند به وسیله دیوانسالاران، آنها که کارفرمایان و روسای آفرینندگان خواهند بود.»

عبارات بالا از اوژن یونسکوست، که از تجمع بین‌المللی یونسکو، طی گزارشی با عنوان «یادداشتی از هلسینکی» بیان شده است. همان، ص ۷۳.

غیبت فیلم محمد (ص) در برلین ۲۰۱۵

«پریدن از ارتفاع کم» نامزد فیلم اولی‌ها

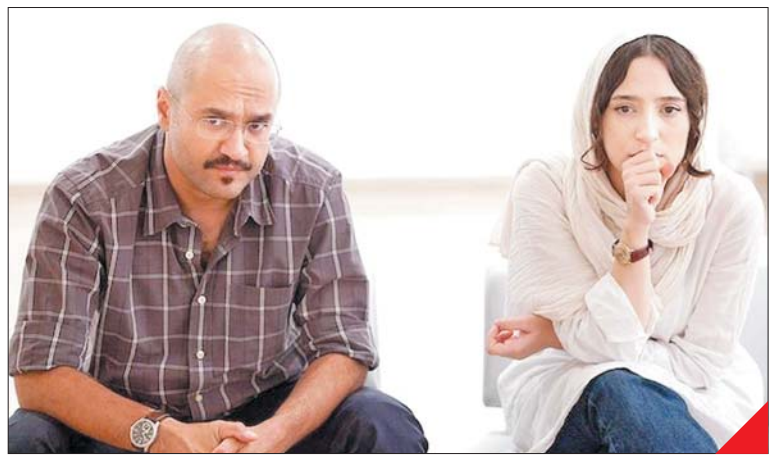

صحنه‌ای از فیلم «پریدن از ارتفاع کم»

امیر محقق: فیلم «پریدن از ارتفاع کم» به کارگردانی حامد رجبی و تهیه‌کنندگی مجید برزگر، نامزد بخش بهترین فیلم اول فستیوال برلین شد. در این بخش که از سال۲۰۰۶ به این سو در راستای حمایت از نسل بعدی فیلمسازان، به جشنواره اضافه شده، به بهترین فیلم اول جایزه ۵۰هزاریورویی تعلق می‌گیرد که مشترکا بین کارگردان و تهیه‌کننده تقسیم خواهد شد. فیلم رجبی که رامبد جوان و نگار جواهریان از بازیگران آن هستند، داستان زن جوان بارداری را روایت می‌کند که مشکلاتی پیرامون فرزند به‌دنیانیامده‌اش پیش می‌آید. جاشوا اوپنهایمر، مستندساز، فرناندو ایمبک، کارگردان مکزیکی و اولگا کاریلنکو، بازیگر مشهور اوکراینی، داوران بخش بهترین فیلم اول هستند.

رجبی و برزگر برای به‌دست‌آوردن این جایزه باید با فیلم‌هایی از فرانسه، ایتالیا، آلمان، فلسطین، مکزیک، روسیه، اسپانیا، ترکیه، اسلواکی، برزیل و... رقابت کند.

«پریدن از ارتفاع کم» که در بخش پانوراما جشنواره پذیرفته شده بود، در کنار فیلم «تاکسی» جعفر پناهی و «مادر قلب‌اتمی» نماینده‌های ایران در جشنواره برلین بودند. فستیوال فیلم برلین در حالی از پنج تا ۱۵فوریه برگزار می‌شود که این رویداد سینمایی، یک غایب بزرگ دارد: فیلم «محمد(ص)» به کارگردانی مجید مجیدی که بسیاری انتظار حضور آن در برلین را می‌کشیدند، در بازی سیاست علیه هنر، از رقابت‌ها کنار گذاشته شد و حضور نماینده برلین در ایران و اعلام موافقت اولیه او برای حضور این فیلم در جشنواره برلین هم تاییدی بر این ادعاست و در همین راستا نیز مجید مجیدی، تازه‌ترین ساخته‌اش را برای نمایش روی پرده سینماهای برلین آماده کرده بود اما موج اسلام‌هراسی و فشارهایی که از جانب برخی کشورها مبنی‌بر تحریف تاریخ و نشان‌دادن چهره پیامبر(ص) در فیلم وارد شده بود، باعث شد مدیر برلین ریسک نکند و ارزش‌های هنری فیلم را نادیده بگیرد. این موضوع به آن دلیل مسجل‌تر می‌شود که جمعی از بهترین عوامل جایزه‌گرفته هالیوودی در این پروژه همکاری داشته‌اند و به‌این‌ترتیب شکی در کیفیت بالای فیلم باقی نمی‌ماند. عواملی همچون ویتوریو استورارو، فیلمبرداری که سه اسکار برای فیلم‌های «اینک آخرالزمان»، «آخرین امپراطور» و «قرمزها» گرفته است، اسکات اندرسون، طراح جلوه‌های ویژه اسکاری فیلم‌های «ترمیناتور ۲»، «تن‌تن»، «کینگ‌کنگ» و «استخوانهای دوست‌داشتنی» که طبق شنیده‌ها طراحی جلوه‌های ویژه حمله سپاه ابرهه را هنرمندانه به تصویر کشیده است، مایکل اوکانر، طراح لباس اسکارگرفته «دوشس»،ای‌آر رحمان، آهنگساز «میلیونر زاغه‌نشین» که دو اسکار در کارنامه دارد، تنها تعدادی از عوامل ساخت «محمد(ص)» بوده‌اند و این فیلم را به یکی از آثار برجسته نه‌تنها در سینمای ایران، بلکه در سینمای جهان تبدیل می‌کنند اما گویا برلین این‌همه را ندیده یا حداقل دوست نداشته که ببیند.

ادامه ساخت سریال مدیری با جرح و تعدیل

«اتاق عمل»، باب میل پزشکان شد

بهناز شیربانی: چندهفته پیش بود که حواشی تازه‌ترین اثر تلویزیونی مهران مدیری مبنی بر توقیف این سریال خبرساز شد. دلخوری پزشکان از فیلمنامه این سریال نخستین نکته‌ای بود که توجه همه را به‌سمت چرایی توقیف این سریال جلب کرد. سکوت مدیران صداوسیما درباره اینکه سرنوشت این مجموعه چه خواهد شد نیز مزیدبرعلت بود تا بسیاری، از ناکام‌ماندن مدیری از بازگشتش به تلویزیون صحبت کنند.

در همان روزهای تعطیلی پروژه، گزینه اصلی در توقیف‌شدن این پروژه نظرات جامعه پزشکان درباره حال‌وهوای فیلمنامه بود. عباس زارع‌نژاد، مشاور وزیر بهداشت و رییس مرکز روابط‌عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در گفت‌وگو با «شرق» گفته بود: «اساسا وزارت بهداشت، مداخله‌ای در زمینه فیلمنامه آماده‌ساخت سریال یا فیلمی نمی‌کند. اما توصیه ما به تیم آقای مدیری درحدی بود که در ساخت سریال «اتاق عمل» با حفظ حرمت‌ها به‌سراغ جامعه پزشکی بروند.»

او در پاسخ به این پرسش که آیا فیلمنامه این سریال توسط آنها خوانده شده است یا خیر؟ اضافه کرد: «ما هم از طریق فضای رسانه‌ای متوجه شدیم چنین سریالی در دست ساخت است و مدیران شبکه تهران با ما جلسه‌ای مبنی‌بر چگونگی ساخت سریال داشتند و توضیحاتی درباره سریال و محتوای آن ارایه دادند. برداشت ما از توضیحات آنها چند نکته حساسیت‌زا بود که ممکن است در طول پخش در جامعه پزشکی حساسیت ایجاد کند و لازم بود ملاحظاتی انجام شود. اما به‌هیچ‌وجه درباره اینکه چنین سریالی ساخته شود یا خیر، هیچ‌گونه اظهارنظری از سمت ما انجام نشد.»

زارع‌نژاد در بخش دیگری از صحبت‌هایش، گفت: «به‌طور کلی وزارت بهداشت آمادگی خود را برای همکاری با همه برنامه‌هایی که در حوزه سلامت در رسانه ملی تهیه می‌شود، اعلام کرده است و دوستان می‌توانند از مشاوره و کارشناسان ما استفاده کنند. از طرف آنها هنوز کارشناس و مشاوری که در کنار تیم سازنده باشد، از ما خواسته نشده است. در هر صورت توقف این سریال، ارتباطی با وزارت بهداشت ندارد و در حوزه تصمیم‌گیری مدیران رسانه ملی است.»

در طی این مدت، مذاکرات مدیران صداوسیما با گروه تولید در جریان بود و حتی در مقطعی تغییر عنوان این سریال به «خانه سالمندان»همه را شوکه کرد، اما حتی همین خبر هم تایید یا تکذیب نشد. حالا، پس از گذشت حدود یک‌ماه از توقف این سریال، فارس از ادامه ساخت آن خبر داده است: «مهران مدیری تا جایی که توانسته فیلمنامه را جرح و تعدیل کرده و آن را به مذاق پزشکان خوش کرده است. حالا قرار است طی هفته‌های اخیر تصویربرداری سریال «اتاق عمل» از سر گرفته شود و ساخت آن ادامه یابد. این سریال قرار بود زمستان از شبکه تهران پخش شود که با توجه به توقف ساخت، پخش آن به سال۹۴ موکول شده.» مسوولان سیما، روز گذشته در تماس خبرنگار«شرق» هم خبر را تایید کردند.

عکس: هنر آنلاین

مشارکت ۳۰ هنرمند ایرانی در یک پروژه

جهان چگونه نگریسته شد

شرق: پروژه «جهان نگریسته / The World Viewed» از دی‌ماه امسال توسط استودیوی هنری ایگرگ به‌مدت یک‌سال برگزار می‌شود. در این پروژه ۳۰ هنرمند عرصه تجسمی حضور دارند که طی بازه یک‌ساله برگزاری پروژه، هرماه یک یا چند اثر جدید از ایشان به نمایش گذاشته خواهد شد و در نهایت مروری بر دوره‌های مختلف کاری هر هنرمند صورت خواهد گرفت. لیلی وکیلیان، کیوریتور «جهان نگریسته» می‌گوید: در این پروژه بر آنیم که به نمایش آثار هنری اکتفا نکنیم و با استفاده از امکانات و مدیاهای متنوع، طی یک‌سال جهان شخصی هنرمندان حاضر در پروژه را به‌صورت جداگانه مورد بررسی قرار داده و به مخاطب معرفی کنیم؛ جهانی که صرفا به آثار هنری هنرمندان محدود نمی‌شود و وجوه دیگری از ایشان را نیز در بر خواهد داشت.

در بخشی از بیانیه پروژه چنین آمده است: «در دنیای هنر امروز شاید سینما تنها هنر سهل‌الوصولی است که می‌تواند حضوری مدام در ذهن و زندگی بیننده داشته باشد. به اعتقاد استنلی کاول «فیلم‌ها مانند رویاهایند و سخت به‌خاطر می‌آیند.» به تعبیر دیگر، این خودِ بیننده است که «خود» را در لحظاتی از فیلم به‌خاطر می‌آورد. تا سال‌ها «به‌خاطرآوردن گنگ و مبهم» بخشی از گنجینه خاطرات شخصی تمام آنهایی بود که به تماشای فیلم‌ها می‌نشستند و بعدا در پس ذهن، فیلم را دوباره و به آن‌گونه که خود دوست داشتند بازمی‌ساختند. پس از ظهور انواع تکنولوژی‌ها اما، بازآفرینی‌های شخصی جای خود را به ابزاری واقعی دادند که قادر بودند همان لحظاتِ نخستین را برای بیننده بارهاوبارها بازسازی کنند. این در حالی است که عکس و نقاشی هنوز نمی‌توانند خارج از چهارچوبی که در آن به نمایش درمی‌آیند به‌گونه‌ای زنده و واقعی بر مخاطب تاثیر بگذارند.

اثر هنری در بستری که از ذهن خالقِ خود نشأت گرفته معنا می‌یابد. زمانی که اثر به‌تنهایی به نمایش درمی‌آید تنها می‌تواند یک اثرِ خوب تلقی شود و این در حالی است که هر اثر محصول دوره‌های فکری مختلفِ خالق آن است. از این‌روست که عکس/نقاشی‌ها را به‌تنهایی نمی‌توان- یا شاید بهتر است بگوییم- نباید دید. هر اثر حاصل یک تفکر است، تفکری که سال‌ها تحت‌تاثیر اتفاقات شخصی و محیطی هنرمند تغییر و تحول می‌یابد و در نهایت مجموعه‌ای از آثار را شکل می‌دهد که دنیای ذهنی هنرمند را به تصویر می‌کشد، دنیایی که شاید به‌تنهایی و از خلال یک اثر در ذهن بیننده معنایی پیدا نکند و به انبوه تصاویری که فرد هرروز در زندگی خود می‌بیند (و فراموش می‌کند) بپیوندد.

نمایش یک اثر به‌تنهایی، آن را تبدیل به تصویری معلق در زمان می‌کند، این تصویر قطعه‌ای از پازلی است که سوزان سونتاگ آن را «جمع‌آوری جهان» می‌خواند، تصاویری که» «بیش از آنکه تفسیرهایی از جهان باشند قطعاتی از آنند». این قطعات به یادداشت‌های پراکنده نویسنده‌ای می‌مانند که اگرچه به‌تنهایی تاثیرگذارند، اما تنها زمانی که در کنار هم قرار می‌گیرند رسالت خود را به انجام می‌رسانند.

با درنظرگرفتن این امر که شناختِ کامل از فضای ذهنی و دنیای شخصی هنرمند امری است غیرممکن، در سری نمایشگاه‌های «جهان نگریسته» برآنیم که طی نمایش مجموعه‌های مختلف هنرمند، دغدغه‌های ذهنی او را در طول زمان دنبال کنیم و قطعاتی از تصاویر را کنار هم قرار دهیم تا به جهانی جدید دست یابیم، به برشی از واقعیتِ شخصی‌شده هنرمند، تصویری از جهان او، تصویر ذهنی غریب و ناشناس که ما را به همراهی و تماشا می‌خواند.»

علی شمس، نویسنده و کارگردان «قلعه‌انسانات»

جشنواره لاغری داریم

رضا آشفته:قلعه انسانات کاری از ایران و ایتالیا به نویسندگی و کارگردانی علی شمس در تالار تازه‌تاسیس باران (واقع در خیابان فلسطین‌جنوبی پلاک۲۹۲) اجرا شد. این نمایش در بین آثار خارجی بخش بین‌الملل سی‌وسومین جشنواره تئاتر فجر در چهارشب‌اول بیشتر از بقیه سروصدا کرد؛ نمایشی که در آن به ظالم و مظلوم از منظر تاریخ تا جهان‌معاصر پرداخته می‌شود و انگار داعش، مغول، بربریت، فاشیسم، دگماتیسم و مثال‌های وحشیگرایانه در تمام دنیا و در تمام زمان‌ها جاری و ساری بوده است. با این کارگردان جوان و خوشفکر و خلاق ایرانی که در رم زندگی، کار و تحصیل می‌کند گفت‌وگو کرده‌ایم که می‌خوانید:

آیا از ابتدا مشخص بود که نمایش برای فجر کار می‌شود؟

بله، آقای حسین طاهری -مدیر اسبق مرکز هنرهای نمایشی- از ما دعوت کرد که کاری مشترک بین ایران و ایتالیا تولید کنیم و البته آن زمان دبیر جشنواره مشخص نشده بود، برای همین با تاکید مدیر مرکز گفت که کار را با تضمین به دبیر اعلام می‌کنیم. همین زمینه‌ساز گفت‌وگوی من با کمپانی ایتالیایی به‌نام سالااونو شد که کار قبلی‌ام به‌نام دال‌خوتای نامک را با همین کمپانی کار کرده بودم. آنها هم حمایت از ما را با پرداخت چهارهزارو۵۰۰یورو به شکل نقدی و غیرنقدی اعلام کردند. آنها عهده‌دار هزینه‌هایی مانند دستمزد بازیگران، مکان تمرین و از این دست شدند. ما از اکتبر تا همین ۱۰روز پیش در رم تمرین می‌کردیم که پس از این به تهران آمدیم و تمرین‌ها را پیگیری کردیم.

در ایران به چه‌شکلی قرار است که از این کار مشترک حمایت شود؟

ما اشتباه کردیم چون بدون نوشتن توافقنامه‌ای در آنجا شروع کردیم به کارکردن. ما در ایران خیلی راحت قول‌وقرارها را با حرف‌زدن پیش می‌بریم اما این حرف‌زدن باعث شد که کارمان از بن‌وریشه انکار شود. از یک‌سو حسین طاهری رفته و از سوی دیگر توافقنامه کتبی نداریم بنابراین خیلی راحت پرسیدند با کی حرف زده‌ای. تنها بین ما یک نامه وجود دارد که می‌توانست بیانگر گفته‌ام باشد اما به‌هررو با ردشدن حرفم امکان داشت که دیگر حیثیت کاری‌ام را در کمپانی ایتالیایی و کار در آنجا از دست بدهم. انگار می‌خواستند همه زحمات چندین‌ساله‌ام را بر باد دهند.

> **ما در ایران خیلی راحت قول‌وقرارها را با حرف‌زدن پیش می‌بریم اما این حرف‌زدن باعث شد که کارمان از بن‌وریشه انکار شود. از یک‌سو حسین طاهری رفته و از سوی دیگر توافقنامه کتبی نداریم. تنها بین ما یک نامه وجود دارد که می‌توانست بیانگر گفته‌ام باشد اما به‌هررو با ردشدن حرفم امکان داشت که دیگر حیثیت کاری‌ام را در کمپانی ایتالیایی و کار در آنجا از دست بدهم**

چطور این گره کور را باز کردید؟

بخشی از دوستان داخل بدنه جشنواره کمک کردند، علی‌اصغر دشتی واقعا به دادم رسید. دبیر جشنواره هم کمک کرد. درواقع فردی در این بین مقصر نبود بلکه مقصر، بی‌برنامگی و بی‌نظمی سیستم است. افراد هم به‌ناچار تن به این تقصیر خواهند داد.

کمک جشنواره به شما چگونه است، آیا کمک مالی هم می‌شود؟

فعلا قرار است که حمایت مالی هم بشویم اما تا الان که یک‌ریال هم دریافت نکرده‌ایم. کمک فقط برای این است که پا به جشنواره بگذاریم و جلو آبروریزی بنده را بگیرند که بتوانم همچنان با کمپانی‌ام کار کنم. به‌قول معروف آنقدر تحت‌فشار قرارت می‌دهند که اصطلاحا به مرگ می‌گیرند که به تب راضی باشی. متاسفانه کمک شاقی نکرده‌اند و همه به نسل ما بی‌اعتماد شده‌اند و حتی بی‌احترامی هم می‌کنند.

چه دلیلی دارد که نسبت به شما بی‌اعتماد شوند و حتی بی‌احترامی هم بکنند؟

هیچ‌فهمی از این قضیه ندارم. ما داریم در یک سیستم غیرمنظم رفتار می‌کنیم و کار می‌کنیم. نمی‌دانم ریشه‌یابی‌اش کجاست؟ اما این قضیه هست. آدم‌ها بلاتکلیف و سرگردانند. از یک‌سو مشکلات هست، تحریم‌ها هست و از سوی دیگر بی‌برنامگی و زیرآب‌زدن‌ها هم هست. به این قضیه باید مشکلات مالی و اخلاقی را هم افزود. به‌همین‌دلیل ساده اتفاق درست‌ودرمانی در بین نیست. به قول معروف؛ «شهر خالی است ز عشاق بود کز طرفی/ مردی از خویش برون آید و کاری بکند؟» بنابراین وضعیت درستی نیست و امیدوارم جشنواره در روزهای باقی‌مانده‌اش به اتفاق بایسته‌ای برسد. متاسفانه جشنواره امسال بسیار لاغر است.

مگر وزن کرده‌اید که جشنواره لاغر است. چگونه آن را ارزیابی می‌کنی؟

به‌لحاظ هجمه کشورهای خارجی می‌بینیم که در آن حضور پررنگی نسبت به سال‌های پیش هم نیست. کشورهایی مثل کویت و عمان که صاحب تئاتر نیستند حضورشان برای یک جشنواره بین‌المللی سی‌وچندساله مناسبتی ندارد. از سوی دیگر فقط از پنج‌کشور صاحب تئاتر کار در جشنواره هست. مطمئنا این کم‌شدن آثار خارجی به‌دلیل توقعات مالی است که به رقم قابل‌اعتنایی نرسیده است. در فقدان آدم‌ها و کارهای بزرگ و در نبودن اتفاقات بزرگ است که جشنواره دارد از آن حس‌وحال بین‌المللی‌بودنش دور می‌شود.

چهره روز

نماینده ولی‌فقیه در فارس:

مخالف کنسرت نیستیم اما موسیقی اندازه‌ای دارد

● **شرق:** رکن و الزام اصلی شهر شیراز، پرداختن به فعالیت‌های دینی است. نماینده ولی فقیه در استان فارس گفت: ما مخالف برگزاری کنسرت و موسیقی در این استان نیستیم اما پرداختن به این موضوع اندازه‌ای دارد. به گزارش ایلنا از شیراز، آیت‌الله اسدالله ایمانی، شامگاه شنبه، چهاربهمن، در هشتاد و دومین جلسه شورای فرهنگ عمومی استان فارس با اشاره به برگزاری کنسرت‌های موسیقی در شهر شیراز گفت: متاسفانه در بخش فرهنگی شهر شیراز در افق نامشخصی فعالیت می‌کنیم به طوری که عنوان شیراز از سومین حرم اهل‌بیت(ع) با دهکده موسیقی در ایران در حال جابه‌جایی است. وی گفت: ما مخالف برگزاری کنسرت و موسیقی در استان فارس نیستیم اما پرداختن به این موضوع اندازه‌ای دارد و نباید به ماهیت شهر شیراز لطمه وارد کند. رکن و الزام اصلی شهر شیراز، پرداختن به فعالیت‌های دینی و برقراری فضای دینی و مذهبی است که باید از نگاه کارشناسی بررسی شود.

هفت‌جهان

دریافت جایزه بهترین فیلم انجمن تهیه‌کنندگان

خیز «بردمن» برای اسکار

● **شرق:** فیلم «بردمن»، ساخته آلخاندرو گونزالوایناریتو جایزه بهترین فیلم بیست‌وششمین دوره جوایز انجمن تهیه‌کنندگان آمریکا را کسب کرد. به گزارش ایسنا، این فیلم که در جوایز اسکار امسال نیز در ۹بخش نامزد شده است، رقیب خود فیلم «بچگی» را شکست داد و جایزه بهترین فیلم انجمن تهیه‌کنندگان آمریکا (PGA) را به خود اختصاص داد. مراسم معرفی برندگان بیست‌وششمین دوره جوایز انجمن تهیه‌کنندگان (PGA) در ساعات اولیه صبح یکشنبه، پنجم‌بهمن در لس‌آنجلس برگزار شد. جایزه دریل زانوک برای دستاورد فوق‌العاده در تهیه فیلم بلند سینمایی به فیلم «بردمن» به تهیه‌کنندگان آن شامل آلخاندروایناریتو، جان لشر و جیمز اسکاچداپل رسید و رقبای خود را شامل «بچگی»، «شکارچی روباه»، «دختر رفته»، «خیزنده شب»، «تئوری همه‌چیز»، و «ضربه شلاق» پشت‌سر گذاشت. جایزه نورمن فلتون برای دستاورد ویژه در تهیه سریال تلویزیونی به «برکینگ بد» و ملیسا برنشتاین و دیگر اعضای گروه تهیه این فیلم تعلق گرفت. «دانتون ابی»، «بازی تاج‌وتخت‌ها»، «خانه پوشالی» و «کارآگاه واقعی» دیگر نامزدهای دریافت این جایزه بودند. جایزه بهترین دستاورد بخش فیلم مستند بلند به «خود زندگی»، جایزه دیوید وولپر برای دستاورد ویژه در فیلم تلویزیونی به «فارگو» رسید و «سسامی استریت» نیز جایزه بخش برنامه‌های کودک تلویزیونی را برد. در بخش سریال دیجیتالی «کمدین‌ها در ماشین‌قهوه» و در بخش اثر غیرداستانی تلویزیونی فیلم «کاسموس: اودیسه زمان فضایی» جایزه گرفتند. در بخش برنامه ورزشی تلویزیونی «ورزش واقعی با برایان گمبل» این جایزه را برد. جایزه دنی توماس برای دستاورد ویژه در بخش کمدی تلویزیونی به «نارنجی سیاه جدید است» رسید و «خانواده مدرن»، «لوبی»، «تئوری بیگ‌بنگ» و «ویپ» را بی‌نصیب گذاشت. جایزه برنامه‌های رقابتی تلویزیونی نیز به «صدا» (وویس) رسید و جایزه شوهای شبانه به «شوی شبانه جیمی فالون» اهدا شد. جایزه بهترین تهیه فیلم انیمیشن به فیلم «لگو» و تهیه‌کننده آن دن‌لین تعلق گرفت.

پیشنهاد روز

«آرایه‌های لودویک نظری» در گالری مس‌نگار

● **شرق:** گالری مس‌نگار نمایشگاه «آرایه‌های لودویک برزگرنظری» را با هدف تحسین و ترویج هنر مشبک‌کاری برگزار می‌کند. این نمایشگاه چهارروزه جمعه دهم بهمن در این گالری افتتاح خواهد شد. لودویک برزگر نظری، هنرمندی است که آثارش را ظریف و زیبا طراحی می‌کند. سبک موردعلاقه‌اش مشبک‌کاری‌های بسیار ظریف بر فلز است. در این نمایشگاه، او تندیس‌ها، تابلوها و زیورآلاتی را ارایه می‌کند که همگی با این شیوه طراحی و خلق شده‌اند. هنر مشبک‌کاری، یکی از شاخه‌های هنر قلمزنی و از هنرهای صناعی ناب ایران است. نمایشگاه «آرایه‌های لودویک برزگرنظری» جمعه دهم بهمن، از ساعت ۱۶:۳۰ افتتاح شده و به مدت چهارروز در گالری مس‌نگار، واقع در مجتمع پارک پرنس، واحد تجاری شماره پنج و به نشانی تهران، خیابان ملاصدرا، خیابان شیرازشمالی، کوچه حکیم اعظم، برپا خواهد بود.